

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

"ข้าพเจ้ามีความเต็มใจที่จะสละอำนาจอันเป็นของข้าพเจ้าอยู่แต่เดิมให้แก่ราษฎรโดยทั่วไป แต่ข้าพเจ้าไม่ยินยอมยกอำนาจทั้งหลายให้แก่ผู้ใด คนใดโดยเจเพาะเพื่อใช้อำนาจนั้นโดยสิทธิขาด และโดยไม่ฟังเสียงอันแท้จริงของประชาราษฎร"

พระบาทสมเด็จพระปกเกล้าเจ้าอยู่หัว

ประเทศไทยเมื่อ 24 มิถุนายน 2475 เป็นวันที่ประเทศไทยมีการเปลี่ยนแปลงระบบการปกครองจากระบบสมบูรณาญาสิทธิราช (Absolute Monarchy) คืออำนาจสิทธิขาดในการปกครองบ้านเมืองขึ้นอยู่กับบุคคลคนเดียวคือ ผู้เป็นกษัตริย์ มาเป็นระบบการปกครองแบบระบอบประชาธิปไตย (Democratic System) อันหมายถึง การปกครองซึ่งอำนาจสูงสุดมาจากประชาชนคือ ประชา + อธิปไตย หมายถึง ประชาชนเป็นใหญ่ หรือที่พูดกันว่า "การปกครองระบอบประชาธิปไตย หมายถึง การปกครองของประชาชน โดยประชาชน และเพื่อประชาชน"

ระบอบการเมืองการปกครองที่ได้รับการยอมรับมากที่สุดในโลกระบอบหนึ่งก็คือ "ระบอบประชาธิปไตย" เพราะเป็นระบอบที่สื่อถึงความเป็นคนของมนุษย์โดยแท้ บ่งบอกถึงความแตกต่างของมนุษย์จากสิ่งอื่นใดในโลก เพราะความมีความรู้สึกนึกคิดและจิตวิญญาณที่ต้องการสิทธิเสรีภาพ อำนาจ และการได้มาซึ่งสิ่งต่าง ๆ โดยอิสระและชอบธรรม การที่ระบอบประชาธิปไตยมีอิทธิพลและเป็นที่นิยมกันอย่างกว้างขวางกว่าระบอบอื่น ๆ อาจจะเป็นเพราะลักษณะเด่นในตัวของมันเอง การปกครองระบอบนี้เป็นการปกครองที่ยกย่องคุณค่าของมนุษย์

ว่าประชาชนควรจะเป็นผู้เลือกรัฐบาลของเขาและเขามีความสามารถและวิจาร์ณา
เพียงพที่จะเลือกด้วย เป็นการปกครองที่รัฐบาลจะต้องรับผิดชอบต่อวงชน บวงชนมี
โอกาสที่จะตรวจสอบและควบคุมการทำงานของรัฐบาล จึงเป็นการปกครองที่ได้รับความเชื่อ
ถือจากประชาชนมากกว่าการปกครองในแบบอื่น ๆ ลักษณะการปกครองตามระบอบประชาธิปไตย
โดยจึงอยู่ที่การยอมรับว่า ประชาชนเป็นเจ้าของอำนาจสูงสุดในการปกครอง (Popular
Sovereignty) กล่าวคือ ผู้ปกครองจะอยู่ได้ด้วยเสียงสนับสนุนจากประชาชนส่วนใหญ่ ซึ่ง
แสดงออกด้วยการเลือกตั้ง

ดังนั้น การเลือกตั้งจึงเป็นขั้นตอนที่สำคัญประการหนึ่งในกระบวนการทางการเมือง
เมือง และเป็นเงื่อนไขที่สำคัญที่สุดประการหนึ่งของการปกครองในระบอบประชาธิปไตย
เพราะการเลือกตั้งเป็นการแสดงออกถึงเจตนารมณ์ของประชาชนผู้เป็นเจ้าของประเทศ
ในอันที่จะตัดสินใจมอบความไว้วางใจให้ตัวแทนของตนเข้าไปทำหน้าที่ หรือใช้อำนาจนั้น
แทนตน การออกเสียงเลือกตั้งจึงเป็นสิทธิขั้นมูลฐานของมนุษย์ โดยเฉพาะอย่างยิ่งในสังคม
ประชาธิปไตย ซึ่งปรากฏเด่นชัดในบทบัญญัติแห่งปฏิญญาสากลว่าด้วยสิทธิมนุษยชน (Universal
Declaration of Human Rights) สรุปใจความสำคัญได้ดังนี้ "เจตจำนงของประชาชน
ย่อมเป็นมูลฐานแห่งอำนาจของรัฐบาล ผู้ปกครอง เจตจำนงดังกล่าวต้องแสดงออกโดย
การเลือกตั้งอันสุจริต ซึ่งจัดขึ้นเป็นครั้งคราวตามกำหนดเวลา ด้วยการลงคะแนนเสียง
ของชายหญิง โดยถือหลักคนละหนึ่งเสียงเท่ากัน และกระทำเป็นการลับ ด้วยวิธีการอื่นใดที่
จะรับประกันให้การลงคะแนนเสียงเลือกตั้งได้เป็นไปโดยเสรี" (การปกครองและการเมือง
ไทย, 2521)

ตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. 2534 แก้ไขเพิ่มเติมโดยรัฐธรรมนูญ
แห่งราชอาณาจักรไทย (ฉบับที่ 5) พ.ศ. 2538 ได้ระบุไว้ว่าประชาชนชาวไทย มีหน้าที่อัน
พึงกระทำ คือ ไปใช้สิทธิออกเสียงเลือกตั้งตามที่กฎหมายกำหนดโดยสุจริต ซึ่งแต่ละบุคคล
มีสิทธิและเสรีภาพโดยเท่าเทียมกัน อีกทั้งในปี 2538 ประเทศได้เริ่มมีการเปลี่ยนแปลง
เกี่ยวกับอายุ ซึ่งเป็นคุณสมบัติของผู้มีสิทธิเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรดังนี้ คือ เปลี่ยน
จากอายุไม่ต่ำกว่า 20 ปีบริบูรณ์ เป็นอายุ 18 ปีบริบูรณ์ และมีผลบังคับใช้เป็นครั้งแรกใน

การเลือกตั้งทั่วไป วันที่ 2 กรกฎาคม 2538 ซึ่งผู้ที่มีอายุ 18 ปีบริบูรณ์ถือว่าเป็นกลุ่มเยาวชนที่เป็นพลังสร้างสรรค์ได้มีโอกาส เข้ามามีส่วนร่วมทางการเมือง ซึ่งถือว่าเป็นคนอีกกลุ่มหนึ่งที่ไม่ควรมองข้ามในการสร้างจิตสำนึกที่ถูกต้องในทางการเมือง สร้างความเข้าใจที่ถูกต้องเหมาะสมในเรื่องของประชาธิปไตยอย่างถ่องแท้ ตลอดจนหน้าที่และบทบาทอันพึงกระทำในทางการเมือง เพราะพวกเขาเป็นผู้ที่พัฒนาสังคมและประเทศชาติต่อไป ซึ่งสอดคล้องกับแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 6 และ 7 ในเรื่องของการพัฒนาเยาวชน ที่ได้วางแนวนโยบายทางด้านการเมืองการปกครองในกลุ่มเยาวชนไว้อย่างต่อเนื่องและชัดเจน สรุปประเด็นได้ดังนี้ คือ

- เผยแพร่ความรู้ ความเข้าใจ ทางการเมือง ตามระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์เป็นประมุข
- สร้างค่านิยมประชาธิปไตย และความสนใจในการมีส่วนร่วมในการพัฒนาการเมืองการปกครองตามระบอบประชาธิปไตย
- ส่งเสริมให้สถาบันครอบครัวได้เข้าใจและเห็นคุณค่าในการอบรมเด็กและเยาวชน ให้มีความเข้าใจและมีค่านิยมประชาธิปไตยที่ถูกต้อง ผ่านสื่อมวลชนโดยเฉพาะอย่างยิ่งวิทยุและโทรทัศน์
- เปิดโอกาสให้เยาวชนทั้งในและนอกระบบโรงเรียนได้ศึกษาเกี่ยวกับเรื่องการเมืองการปกครองมากขึ้น เพื่อให้เกิดความเข้าใจ และรู้จักคิดในการเข้าร่วมกิจกรรมทางการเมืองการปกครอง

การไปใช้สิทธิเลือกตั้งเป็นสิ่งสำคัญประการหนึ่งในการบ่งชี้ให้เห็นถึงการพัฒนาของการปกครองในระบอบประชาธิปไตยและประเทศชาติ ก็คือ การที่ประชาชนทุกคนในชาติที่มีสิทธิออกเสียงเลือกตั้ง ตามที่กำหนดไว้ในกฎหมาย ได้มีส่วนร่วมในการไปใช้สิทธิออกเสียง หรือใช้อำนาจอธิปไตยของตนให้มากที่สุดและการเลือกตั้งนั้นต้องเป็นไปอย่าง "บริสุทธิ์ ยุติธรรม" ด้วย

ประเทศไทยนับตั้งแต่มีการเปลี่ยนแปลงการปกครองมาเป็นระบอบประชาธิปไตย ได้มีการจัดการเลือกตั้งหลายครั้ง ครั้งแรกเมื่อ 15 พ.ย. 2476 และครั้งหลังสุด เมื่อ

วันที่ 17 พ.ย. 2539 ซึ่งการเลือกตั้งในครั้งนั้นมีความเข้มข้นและแข่งขันกันอย่างดุเดือดมากที่สุดครั้งหนึ่ง ซึ่งอาจจะต้องมีการจาริกไว้ในหน้าประวัติศาสตร์การเลือกตั้งของการเมืองไทยเลยทีเดียว เพราะอาจจะเป็นการทิ้งทวนการเลือกตั้งแบบเก่าๆ ก่อนที่จะมีการปฏิรูปการเมืองตามมาตรา 211 ก็เป็นได้

สื่อมวลชนเป็นกลไกที่สำคัญของการเมืองการปกครองระบอบประชาธิปไตย เพราะสื่อมวลชนเป็นผู้ให้ข่าวสารที่มีสาระและความเป็นจริง คอยติดตามสถานการณ์และรายงานผลให้ทราบทั้งก่อนและหลังการเลือกตั้ง ตลอดจนเป็นผู้ให้ข้อคิดและความรู้แก่สมาชิกในสังคม เป็นผู้คอยชักท้วงผู้มีอำนาจ กล่าวคือ เป็นผู้คอยท้วงติงและเป็นคลังของอำนาจ และยังเป็นผู้สร้างจิตสำนึกของความรับผิดชอบต่อประเทศชาติ ในการเสนอข่าวสาร ข้อคิด แก่สาธารณชนอย่างสม่ำเสมอและต่อเนื่องจึงเป็นตัวประสานให้คนมีความรู้สึกนึกคิดร่วมกันถึงความเป็นชาติ นอกจากนี้แล้วยังเป็นตัวจักรสำคัญของกระบวนการการเมืองแบบประชาธิปไตยด้วย คือ สื่อมวลชนที่ดีต้องมีจิตที่ยุติธรรม ต้องให้โอกาสแก่ข่าวสาร ข้อคิด ที่มีอุดมการณ์แตกต่างกันไม่เอนเอียงไปในทางใดทางหนึ่ง ในการวิพากษ์วิจารณ์ก็ต้องกระทำอย่างเป็นกลางและเพื่อสร้างสรรค์อันจะเป็นประโยชน์แก่ประชาชนและสังคมส่วนรวม

ในการเลือกตั้งครั้งล่าสุด คือ วันที่ 17 พ.ย. 2539 นี้มีผู้มีสิทธิออกเสียงเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ทั้งประเทศทั้งสิ้น 38,562,992 คน แบ่งเป็นชาย 18,936,931 คน และหญิง 19,626,061 คน (กองการเลือกตั้ง กรมการปกครอง พ.ย. 2539) และมีจำนวนผู้แทนราษฎรทั้งสิ้น 393 คน ซึ่งมีผู้ไปใช้สิทธิออกเสียงเลือกตั้งทั้งสิ้นคิดเป็น 62.42% อันเป็นตัวเลขที่ต่ำกว่าที่กระทรวงมหาดไทยได้คาดการณ์ไว้ที่ตัวเลขประมาณ 70% ในช่วงก่อนการเลือกตั้ง

เนื่องจากการเลือกตั้งถือว่าเป็นกิจกรรมทางการเมืองที่สำคัญที่สุดกิจกรรมหนึ่งในระบอบการปกครองแบบประชาธิปไตย ทางภาครัฐบาลได้ร่วมมือกับภาคเอกชนในการณรงค์เชิญชวนให้ผู้มีสิทธิเลือกตั้งออกไปใช้สิทธิกันให้มากที่สุด จะเห็นได้จากการณรงค์ซึ่งมีการจัดทำกันอย่างเต็มที่ทุกรูปแบบ ไม่ว่าจะเป็นสื่อวิทยุ โทรทัศน์ สื่อสิ่งพิมพ์ต่าง ๆ ตลอดจนมีการ

ใช้คารานักร้อง หรือผู้มีชื่อเสียง เป็นผู้เชิญชวนให้ประชาชนเห็นถึงความสำคัญ และตระหนักถึงหน้าที่ความรับผิดชอบของตนต่อสังคมในการออกไปใช้สิทธิเลือกตั้ง

จะเห็นได้ว่าสื่อหลายชนิดทั้งสื่อมวลชน และสื่อบุคคลล้วนมีบทบาทต่อการรณรงค์ให้ประชาชนทุกกลุ่มโดยเฉพาะอย่างยิ่งเยาวชนไปใช้สิทธิออกเสียงเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรเรื่อยมาอย่างต่อเนื่อง และโดยเฉพาะอย่างยิ่งในยุคแห่งการสื่อสารเพื่อชุมชนนี้ อาจจะกล่าวได้ว่า บทบาทหน้าที่สำคัญในการรณรงค์ให้ข้อมูลข่าวสารและเชิญชวนให้การเลือกตั้งนั้นมีความตึกคัก เข้มข้นและมีผู้ออกไปใช้สิทธิเลือกตั้งในจำนวนเปอร์เซ็นต์ที่สูง ๆ นั้นคงหนีไม่พ้นการสื่อสารในรูปแบบต่าง ๆ อย่างแน่นอน ดังนั้นงานวิจัยนี้จึงสนใจศึกษาในเรื่องการเปิดรับสื่อ ความรู้ ทศนคติ และพฤติกรรมการไปใช้สิทธิเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรในวันที่ 17 พ.ย. 2539 ของนักศึกษามหาวิทยาลัยรามคำแหง ว่ามีความเกี่ยวเนื่องสัมพันธ์กันอย่างไร เพราะเป็นกลุ่มเยาวชนที่ได้เริ่มมีโอกาสเข้ามามีส่วนร่วมในการเลือกตั้ง และมีความหลากหลายอยู่ในตัวเอง จึงควรศึกษาว่า สื่อแต่ละชนิดนั้นเข้ามามีบทบาทมากน้อยและเป็นไปในทิศทางใด อันจะนำมาซึ่งความเข้าใจและวิถีทางที่เหมาะสมในการรณรงค์เพื่อสร้างความรู้ความเข้าใจ และพฤติกรรมการไปใช้สิทธิเลือกตั้งอันเป็นการเข้าไปมีส่วนร่วมในทางการเมืองของเยาวชน ซึ่งจะเป็นการนำมาซึ่งการพัฒนาตนเอง การเมือง การปกครอง และวางจรรยาบรรณทางสังคมและประเทศชาติต่อไป อันเป็นจุดมุ่งหมายที่บวรณาร่วมกันของสมาชิกในสังคม

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อศึกษาความรู้ ทศนคติ และพฤติกรรมการไปใช้สิทธิเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรของนักศึกษา
2. เพื่อศึกษาถึงความสัมพันธ์ระหว่างลักษณะทางประชากรกับพฤติกรรมการเปิดรับสื่อในเรื่องการไปใช้สิทธิเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรของนักศึกษา
3. เพื่อศึกษาถึงความสัมพันธ์ระหว่างลักษณะทางประชากรกับความรู้ ทศนคติและพฤติกรรมการไปใช้สิทธิเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรของนักศึกษา

4. เพื่อศึกษาถึงความสัมพันธ์ระหว่างพฤติกรรมกาเปิดรับสื่อในเรื่องการไปใช้สิทธิเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรกับความรู้ ทักษะคิด และพฤติกรรมกาไปใช้สิทธิเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรของนักศึกษา

5. เพื่อศึกษาถึงความสัมพันธ์ระหว่างความรู้ ทักษะคิด และพฤติกรรมกาไปใช้สิทธิเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรของนักศึกษา

ปัญหาการวิจัย

1. นักศึกษาที่มีลักษณะทางประชากรที่แตกต่างกัน จะมีพฤติกรรมกาเปิดรับสื่อในเรื่องการไปใช้สิทธิเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรแตกต่างกันหรือไม่
2. ลักษณะทางประชากรมีความสัมพันธ์กับความรู้ ทักษะคิด และพฤติกรรมกาไปใช้สิทธิเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรของนักศึกษามากน้อยเพียงใด
3. พฤติกรรมกาเปิดรับสื่อ ในเรื่องการไปใช้สิทธิเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรมีความสัมพันธ์กับความรู้ ทักษะคิด และพฤติกรรมกาไปใช้สิทธิเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรมากน้อยเพียงใด
4. ความรู้ ทักษะคิด และพฤติกรรมกาไปใช้สิทธิเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรของนักศึกษามีความสัมพันธ์กับมากน้อยเพียงใด

สมมติฐานการวิจัย

1. นักศึกษาที่มีลักษณะทางประชากรที่แตกต่างกัน จะมีพฤติกรรมกาเปิดรับสื่อในเรื่องการไปใช้สิทธิเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรแตกต่างกัน
2. ลักษณะทางประชากรมีความสัมพันธ์กับความรู้ในเรื่องการไปใช้สิทธิเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรของนักศึกษา
3. ลักษณะทางประชากรมีความสัมพันธ์กับทักษะคิดในเรื่องการไปใช้สิทธิเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรของนักศึกษา

4. ลักษณะทางประชากรมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการไปใช้สิทธิเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรของนักศึกษา
5. พฤติกรรมการเปิดรับสื่อในเรื่องการไปใช้สิทธิเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรมีความสัมพันธ์กับความรู้ ในเรื่องการไปใช้สิทธิเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรของนักศึกษา
6. พฤติกรรมการเปิดรับสื่อในเรื่องการไปใช้สิทธิเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรมีความสัมพันธ์กับทัศนคติ ในเรื่องการไปใช้สิทธิเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรของนักศึกษา
7. พฤติกรรมการเปิดรับสื่อในเรื่องการไปใช้สิทธิเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการไปใช้สิทธิเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรของนักศึกษา
8. ความรู้ในเรื่องการไปใช้สิทธิเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรมีความสัมพันธ์กับทัศนคติในเรื่องการไปใช้สิทธิเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรของนักศึกษา
9. ความรู้ในเรื่องการไปใช้สิทธิเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการไปใช้สิทธิเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรของนักศึกษา
10. ทัศนคติในเรื่องการไปใช้สิทธิเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการไปใช้สิทธิเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรของนักศึกษา

ขอบเขตการวิจัย

ศึกษานักศึกษามหาวิทยาลัยรามคำแหง ชั้นปีที่ 1 ที่สมัครเรียนในส่วนกลางเท่านั้น เพราะมีความหลากหลายมากพอและน่าสนใจที่จะใช้ศึกษา อีกทั้งเป็นเยาวชนในระดับอุดมศึกษาซึ่งเป็นช่วงที่ได้เริ่มเข้ามามีส่วนร่วมรับรู้ และมีบทบาทต่อความเป็นไปของสังคมมากขึ้น

นิยามศัพท์ที่ใช้ในการวิจัย

สื่อมวลชน หมายถึง การถ่ายทอดข้อมูลข่าวสารผ่านสื่อที่สามารถเข้าถึงกลุ่มเป้าหมายได้จำนวนมากที่อยู่กันอย่างกระจัดกระจาย ในช่วงเวลาที่ใกล้เคียงกัน ในที่นี้หมายถึง สื่อโทรทัศน์ สื่อวิทยุและสื่อสิ่งพิมพ์ (หนังสือพิมพ์)

สื่อบุคคล หมายถึง การติดต่อสื่อสารระหว่างบุคคลตั้งแต่ 2 คนขึ้นไป ซึ่งเป็น การสื่อสารแบบสองทาง ในที่นี้หมายถึงบุคคลในครอบครัว พ่อแม่/ญาติ/พี่น้อง กลุ่มเพื่อน และเจ้าหน้าที่จากหน่วยราชการ

สื่อเฉพาะกิจ หมายถึง การดู การอ่าน การรับฟัง สื่อตรงค์ที่ใช้เฉพาะกรณีหรือ โอกาสพิเศษในที่นี้หมายถึง โปสเตอร์ แผ่นป้าย โปสเตอร์ และสติ๊กเกอร์

พฤติกรรมกาเปิดรับสื่อ หมายถึง พฤติกรรมกาเปิดรับข่าวสารจากสื่อมวลชน สื่อบุคคล และสื่อเฉพาะกิจ โดยดูถึงความบ่อยครั้งในการเปิดรับและเพื่อทราบแหล่งที่เปิดรับ

นักศึกษา หมายถึง นักศึกษามหาวิทยาลัยรามคำแหง ชั้นปีที่ 1 ที่สมัครเรียนใน ส่วนกลาง

ลักษณะทางประชากร หมายถึง เพศ ศาสนา ภูมิลำเนาเดิม สาขาวิชา ที่เรียน(ระดับมัธยมปลาย และอุดมศึกษา) อาชีพของผู้ปกครอง และรายได้ของครอบครัว

กาเลือกตั้ง หมายถึง การเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรของทุกจังหวัดในวันเดียวกันทั่วประเทศ

สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (ส.ส.) หมายถึง บุคคลผู้ซึ่งได้รับคะแนนเสียงสูงสุด จากประชาชนในท้องถิ่น (ตามอัตราส่วนของจำนวนประชากรในพื้นที่นั้น ๆ) เพื่อทำหน้าที่ บริหารประเทศแทนตน

ความรู้ในเรื่องการไปใช้สิทธิเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร หมายถึง ความรู้ ความเข้าใจ ในความสำคัญ บทบาทหน้าที่ ความรับผิดชอบ ตลอดจนผลของการไปใช้สิทธิ เลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร

ทัศนคติในเรื่องการ ไปใช้สิทธิเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร หมายถึง ความรู้สึก
นึกคิดที่มีต่อการ ไปใช้สิทธิเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร

พฤติกรรมการ ไปใช้สิทธิเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร หมายถึง การไปใช้สิทธิ
ออกเสียงเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ในวันอาทิตย์ที่ 17 พฤศจิกายน 2539

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. เพื่อให้รู้และเข้าใจถึง ความรู้ แนวความคิด ทัศนคติ ตลอดจนพฤติกรรม
ในการ ไปใช้สิทธิเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรของเยาวชนไปในแนวทางที่ถูกต้องเพื่อนำ
ไปใช้ประโยชน์ในการวางแผนประชาสัมพันธ์ทางการเมืองได้อย่างมีประสิทธิภาพ
2. ผลจากการศึกษาจะสามารถนำไปใช้เป็นข้อพิจารณาของหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง
ในการวางแผนและสอดแทรกความรู้ทางการเมือง เข้าไว้ในระบบและแบบแผนการศึกษาของ
สถาบันการศึกษา และสถาบันทางสังคมในแต่ละระดับได้อย่างเหมาะสม
3. เพื่อกระตุ้นให้ทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้องได้ตระหนักและเล็งเห็นถึงความสำคัญเกี่ยว
กับบทบาทของเยาวชนในการ เข้าไปมีส่วนร่วมทางการเมืองระดับประเทศ
4. เพื่อให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องสามารถนำข้อมูลที่ได้รับไปเป็นแนวทางในการ
วางแผนแนวนโยบายเพื่อเผยแพร่สื่อและรณรงค์การ ไปใช้สิทธิเลือกตั้ง ทั้งการเมืองในระดับ
ประเทศและระดับท้องถิ่นได้อย่างมีประสิทธิภาพ
5. เพื่อเข้าใจบทบาทของสื่อมวลชนและสื่อบุคคลในทางการเมือง และพิจารณา
เลือกใช้สื่อในการประชาสัมพันธ์ได้อย่างเหมาะสมและเกิดประโยชน์สูงสุด
6. เพื่อนำปัญหาต่าง ๆ ตลอดจนตัวแปรและปัจจัยที่เป็นอุปสรรคต่อพฤติกรรม
ทางการเมืองไปศึกษาค้นคว้า และหาแนวทางในการแก้ไขปัญหาดังกล่าว เพื่อให้ประชาชน
ได้เข้ามามีส่วนร่วมในทางการเมืองมากขึ้น อันจะพัฒนาไปสู่การเมืองระบอบประชาธิปไตย
ที่สมบูรณ์แบบต่อไป